

Sygn. akt II K 679/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Edyta Cieliszak

Protokolant st. sekr. sądowy Beata Siestrzewitowska

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu dnia 22 kwietnia i 29 czerwca 2021 roku sprawy A. Ł. s. Z. i S. z domu M. ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 czerwca 2020 roku w Ł., w województwie (...) wdarł się na ogrodzoną posesję położoną przy ulicy (...) zajmowaną przez T. P. i wbrew jego żądaniom jej nie opuścił- to jest o czyn z art. 193 kk

orzeka

A. Ł. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu przestępstwa wyczerpującego znamiona art. 193 kk i za czyn ten na podstawie art. 193 kk skazuje go i wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na równoważną kwocie 30 (trzydziestu) złotych; zasądza od A. Ł. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w kwocie 370 (trzystu siedemdziesięciu) złotych, w tym 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty sądowej.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. Ł.	jak w akcie oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
10 czerwca 2020r w godzinach wieczornych na posesji pokrzywdzonego T. P. przebywali także S. G. (1), M. D. i R. W., siedzieli przed domem , spożywali alkohol (za wyjątkiem M. D.) przy grillu. W pewnym momencie na posesję tę (ogrodzona, zamknięta furtka) wszedł A. Ł. i podszedł do nich. Miał pretensję do T. P. (słyszał wcześniejszą telefoniczną rozmowę mężczyzn, której treść prawdopodobnie mu się nie podobała), mężczyźni kłócąc się podeszli do bramy, tam dalej się kłócili, padły słowa wulgarne i pretensje ze strony oskarżonego więc T. P. kazał mu opuścić posesję, kiedy oskarżony nie zareagował pokrzywdzony	zeznania T. P.	137-139, 32	

próbował zadzwonić na Policję, udało mu się dodzwonić na nr 112- połączenie wykonane o godzinie 19:41:54 trwające 50 sekund. W czasie oczekiwania i trwającego połączenia oskarżony widząc, to, opuścił teren posesji i odjechał . Dyżurnemu pokrzywdzony zgłosił, że" napastnik " już, właśnie odjechał i interwencja nie jest potrzebna, wrócił do mężczyzn do stolika. W bardzo krótki czasie (około minuty) pod posesję podjechał ponownie oskarżony swoim samochodem, wszedł na teren posesji otwierając zamkniętą furtkę i szedł w stronę siedzących przy domu mężczyzn, był agresywnie nastawiony, bardziej niż przy pierwszej wizycie, wówczas pokrzywdzony udał się w jego kierunku do bramy i kiedy się zbliżył do niego, został popchnięty po czym obaj mężczyźni zaczęli się szarpać a w dalszej kolejności dołączyli do nich pozostali mężczyźni. W trakcie tego drugiego zdarzenia szeregu obrażeń , w tym ran kłutych, doznał A. Ł.- w tym zakresie toczy się postępowanie w SO w Siedlcach, gdzie jest on pokrzywdzonym a oskarżonym o czyn z art. 160§1 kk w zb. z art.157§2 kk T. P. (S. G. (2) z art.13§1 kk w zw z art.156§1 pkt 2 kk w zb. z art.160§1 kk w zb. z art.157§1 kk). Posesja, na

którą wtargnął oskarżony jest własnością rodziców pokrzywdzonego , T. P. zamieszkuje na niej z rodziną od ok.2006r .			
zeznania R. W.	140-141, 12v-13		
zeznania M. W.	141-142,38		
zeznania M. D.	142-143, 15v-16,51v		
zeznania S. G. (1)	144, 54v		
protokół odtworzenia utrwalonych zapisów	22-26		
wykaz połączeń	58-64		
odpis aktu oskarżenia w sprawie PR 1 Ds (...).2020.SP	92-		
nagranie zgłoszenia odtworzone na rozprawie	148, 150, 152		
Zarówno oskarżony jak i pokrzywdzony znajdowali się w trakcie zdarzenia w stanie nietrzeźwości.	protokoły badania stanu trzeźwości i wyniki badań	5-5v, 40-48	
A. Ł. był wielokrotnie karany	dane o karalności	87-88	
o.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.2.1.	A. Ł.	jak w akcie oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
oskarżony nie naruszył miru domowego pokrzywdzonego w żaden sposób, nie mógł tego dokonać bo wielokrotnie mężczyźni odwiedzali się wzajemnie w swoich domach i na posesjach, współpracowali, nie potrzebowali żadnych zaproszeń do siebie, w czasie żadnej z wizyt w dniu 10 czerwca 2020r na posesji pokrzywdzonego A. Ł. nie został przez niego wyproszony, pokrzywdzony nie żądał opuszczenia swojej posesji w żadnym momencie	wyjaśnienia oskarżonego	139-140	
1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania T. P.	sąd obdarzył je wiarą w części, w której przedstawiał, że dwukrotnie oskarżony wszedł na jego posesje w dniu 10 czerwca 2020 r wzbudzony, agresywny, powodując kłótnię, w czasie której zachowywał się wobec niego wulgarnie i wyzywająco w związku	

z czym pokrzywdzony wyprosił A. Ł. z posesji, żądając jej opuszczenia słownie za pierwszym razem, za drugim nie zdążył tego uczynić w związku z postawą oskarżonego, jego wolą było jednakże to, aby oskarżony opuścił jego posesję, zeznania pokrzywdzonego znajdują potwierdzenie w relacji i zeznaniach R. W. i M. D. a także częściowo S. G. (1), są również potwierdzone w tym zakresie monitoringiem, odtworzonym i opisanym w protokole, gdzie na k.24v akt wskazano, że o godzinie 19:40:32 z posesji pokrzywdzonego wychodzi oskarżony aby po chwili- o godzinie 19:42:29 ponownie podjechać pod tę posesję a oskarżony wyszedł z auta i wszedł na posesję, z której wcześniej wyszedł, nie budzą też wątpliwości zeznania pokrzywdzonego, co do tego, że żądał opuszczenia posesji przez oskarżonego, że postawa oskarżonego, który nie chciał jej opuścić spowodowała, iż zdecydował się wezwać na interwencję Policję, połączył się z nr alarmowym- w tej części zeznania pokrzywdzonego potwierdza zapis zgłoszenia odtworzony na sali sądowej, z którego wynika, że po połączeniu pokrzywdzony zgłosił najście na posesję a następnie stwierdził

		do funkcjonariusza , że sprawca już opuszcza jego posesję i odwołał interwencję , potwierdza to zatem jednoznacznie i wyrażoną wobec oskarżonego wolę T. P., aby oskarżony opuścił jego posesję
zeznania R. W.	podobnie jak zeznania M. D. co do okoliczności dotyczących wchodzenia na posesję przez oskarżonego, jego zachowania, agresji, także co do rozmowy wcześniejszej telefonicznej oskarżonego z S. G. (1), która stała się powodem przyjazdu oskarżonego na posesję sąd jako zgodne ze sobą, przekonujące i korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym, w tym zeznaniami pokrzywdzonego, monitoringiem, obdarzył wiarą, niewielkie rozbieżności w relacji świadków, brak szczegółów, spowodowane są bardzo dynamicznym przebiegiem zajścia, za wyjątkiem M. D. wszyscy znajdowali się też pod wpływem alkoholu	
zeznania M. D.	jak wyżej	
zeznania M. W.	świadek zeznał znane mu z racji wykonywanych funkcji okoliczności, treść jego zeznań nie budzi wątpliwości, wynika też z nich, że od razu po zajściu a więc nie w fazie ustalania	

	ewentualnej własnej linii obrony, T. P. wskazał świadkowi- policjantowi, że A. Ł. wszedł na jego posesję, zaczął się awanturować, wyprosił go więc z posesji		
zeznania S. G. (1)	co do tej fazy zajścia jego zeznania są spójne z zeznaniami pozostałych świadków, świadek wskazał, że widział P., jak trzymał przy uchu telefon, nie wiedział jednak, czy pokrzywdzony dzwonił na Policję, potwierdził, że pokrzywdzony wzywał oskarżonego do opuszczenia jego posesji		
protokoły badania stanu trzeźwości i wyniki badań	nie budzą zastrzeżeń		
protokół odtworzenia utrwalonych zapisów	nie budzi zastrzeżeń, nie kwestionowany		
nagranie zgłoszenia odtworzone na rozprawie	nie budzi zastrzeżeń, nie kwestionowany		
wykaz połączeń	nie budzi zastrzeżeń, nie kwestionowany		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego	stanowią jedynie linię obrony, która w świetle omówionych wyżej dowodów, zeznań pokrzywdzonego i świadków zdarzenia, z nagrania zgłoszenia na nr 112 przez pokrzywdzonego nie może się ostać, bez znaczenia dla czynu oskarżonego są przy tym podawane przez niego okoliczności co do wcześniejszych wielokrotnych kontaktów, zażyłości, wzajemnych wizyt u siebie, nie może to w żadnym razie powodować uniewinnienia oskarżonego od zarzucanego mu czynu,	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		A. Ł.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 193 k.k. kto wdziera się do cudzego domu, mieszkania, lokalu, pomieszczenia albo ogrodzonego terenu albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca			

takiego nie opuszcza, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Wdzieranie się sprawcy obejmuje wszelkie sposoby przedostania się do określonego miejsca wbrew jawnej lub dorozumianej woli osoby uprawnionej. Wdarcie w rozumieniu art. 193 k.k. to przede wszystkim wejście połączone z pokonaniem przeszkody, lecz nie chodzi tu o przeszkodę o charakterze fizycznym, ale o przełamanie woli osoby uprawnionej, która dla wdzierającego się stanowi barierę do pokonania. Sposób naruszenia woli osoby uprawnionej może być różny, jest on przy tym okolicznością drugorzędną, nieistotną z punktu widzenia bytu samego przestępstwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 grudnia 2010 roku, sygn. akt: II AKa 384/10). Nie opuszczenie natomiast określonego miejsca jest taką sytuacją faktyczną, w której sprawca już znalazł się w określonym miejscu – obojętnie czy za wiedzą lub zgodą gospodarza – i nie opuszcza tego miejsca mimo żądania ze strony osoby uprawnionej, aby to uczynił. Jest bowiem kwestią drugorzędną, czy sprawca znalazł się w tym miejscu legalnie, nie chcąc go następnie opuścić, czy też nielegalnie, ***istotne jest bowiem tylko***

to, że sprzeciwia się żądaniu osoby uprawnionej.

Przez żądanie należy rozumieć stanowcze i wyraźne, a nie tylko dorozumiane wyrażenie woli osoby uprawnionej, aby dana osoba opuściła jego mieszkanie lub inne jego pomieszczenie albo należący do niego ogrodzony teren. N. cudzego miejsca staje się bowiem bezprawne od chwili dotarcia do sprawcy żądania osoby uprawnionej opuszczenia miejsca, które do niej należy (Kodeks karny. Komentarz, red. prof. dr hab. A. G., prof. dr hab. K. W., 2019. Osobą uprawnioną w rozumieniu art. 193 k.k. jest osoba posiadająca prawny lub faktyczny tytuł do zajmowania określonego miejsca. Uprawnienie to może wynikać z różnych podstaw. Będzie to np. właściciel, posiadacz, dzierżawca, użytkownik, najemca, dozorca, a także osoba, co do której istnieje domniemanie, że działa zgodnie z wolą gospodarza, np. małżonek właściciela, dorosły domownik, sąsiad sprawujący krótkotrwałą pieczę nad mieszkaniem pod nieobecność właściciela (Kodeks karny. Komentarz, red. prof. dr hab. R. S., Wydanie 24).

W świetle powyższych wywodów nie budzi wątpliwości po pierwsze,

że T. P. od wielu lat użytkujący posesję należącą do rodziców i tam zamieszkujący jest osobą uprawnioną w rozumieniu art.193 kk do żądania jej opuszczenia. Nie budzi też wątpliwości, że pokrzywdzony wyraził swoją stanowczą wolę, aby A. Ł. opuścił jego posesję, czemu dał wyraz chociażby zgłaszając najście na Policję, kiedy ten nie reagował na jego żądania opuszczenia posesji a analiza materiału dowodowego- przede wszystkim obiektywne dane telekomunikacyjne- wskazuje, że dosłownie po chwili, wiedząc, że T. P. sobie tego nie życzy, oskarżony ponownie pod nią podjechał, wszedł na nią , zachowując się agresywnie, mimo że wcześniej pokrzywdzony wyraźnie go wyprosił. Takie zachowanie A. Ł. z pewnością wyczerpało dyspozycję art.193 kk, oskarżony działał umyślnie i w zamiarze bezpośrednim.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. Ł.	kara grzywny 100 stawek dziennych po 30 zł każda		Stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu z art. 193 k.k. należało ocenić jako wyższy niż znikomy. Za taką oceną przemawiała okoliczność,

że oskarżony naruszył takie istotne dobro prawne jakim jest nienaruszalność mieszkania i prawo do decydowania o tym, kto może przebywać w miejscu, do dysponowania którym pokrzywdzony jest uprawniony. Ponadto podkreślić należy, że motywacja oskarżonego zasługiwała na jednoznacznie negatywną ocenę. Wszedł on bowiem dwukrotnie na posesję pokrzywdzonego zachowując się bardzo agresywnie i nie zważając na obecność innych osób, znajdując się pod znacznym wpływem alkoholu i bez woli pokrzywdzonego, a następnie nie chciał jej opuścić, nie można w żaden sposób aprobować działań, które prowadzą do naruszenia jakichkolwiek dóbr prawnych drugiego człowieka, a tym bardziej do naruszenia dobra prawnego jakim jest spokój i bezpieczeństwo w miejscu zamieszkania. Przystępując do wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary opisane w art. 3 k.k. i art. 53 § 1 i 2 k.k., to jest wymierzył oskarżonemu karę według własnego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze

i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd przy wymiarze kary wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające oskarżonego, jak i okoliczności łagodzące. Sąd do okoliczności obciążających zaliczył agresywne zachowanie oskarżonego oraz działanie z motywacją, która zasługiwała na jednoznacznie negatywną ocenę, także dotychczasową wielokrotną karalność oskarżonego. Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył natomiast, że oskarżony na skutek zajścia w dniu 2 czerwca 2020r doznał poważnych obrażeń ciała a pokrzywdzony podczas drugiej jego fazy z pewnością całkowicie nieadekwatnie do stwarzanego zagrożenia zaatakował oskarżonego. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 30zł każda, uznając że kara ta spełni warunki zarówno prewencji indywidualnej i generalnej. W ocenie Sądu kara ta jest wystarczająco dolegliwa i wychowawcza. Uwzględnia też sytuację materialną i osobistą oskarżonego.

1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia zadośćuczynienia na rzecz T. P.- jak twierdził za doznaną przez niego i jego rodzinę krzywdę a w szczególności utratę reputacji wnosi o zasądzenie zadośćuczynienia w kwocie 30 tysięcy zł. Podkreślić należy, że owa reputacja i ewentualne problemy rodziny pokrzywdzonego związane z jego osadzeniem w zakładzie karnym były wynikiem jego przestępczego działania w końcowej fazie zajścia, do którego był			

całkowicie nieuprawniony i takie zadośćuczynienie nie może być na jego rzecz zasądzone		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
zasądzenie kosztów sądowych w całości	art.627 kpk i art.2 ustawy o opłatach w sprawach karnych, brak podstaw do zwolnienia oskarżonego od ich ponoszenia, utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej, osiąga z niej dochody	
1.Podpis		
sędzia Edyta Cieliszak		

POUCZENIE O UPRAWNIENIACH I OBOWIĄZKACH

Strona ma prawo do złożenia w terminie 7 dni od daty ogłoszenia wyroku wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Oskarżony pozbawiony wolności, który nie ma obrońcy i – pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok – nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, ma prawo do złożenia wniosku o sporządzenia na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w terminie 7 dni od daty doręczenia mu wyroku.

Sporządzenie uzasadnienia z urzędu nie zwalnia strony od złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia. Wniosek składa się na piśmie wskazując:

- 1) oznaczenie organu, do którego jest skierowany, oraz sprawy, której dotyczy;
- 2) oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo, a także – w pierwszym piśmie złożonym w sprawie – numer telefonu, telefaksu i adres poczty elektronicznej lub oświadczenie o ich nieposiadaniu;
- 3) treść wniosku, czy dotyczy całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu oraz oznaczenie oskarżonego, gdy wniosek nie pochodzi od oskarżonego;
- 4) datę i podpis składającego pismo (za osobę, która nie może się podpisać, pismo podpisuje osoba przez nią upoważniona, ze wskazaniem przyczyny złożenia swego podpisu).

Wniosek złożony przez osobę nieuprawnioną, po terminie lub którego braki formalne nie zostały uzupełnione w terminie przez wnoszącego nie zostanie przyjęty (art. 119, art. 422 § 1, § 2 i § 3)²⁾.

Od wyroku sądu pierwszej instancji stronom i podmiotowi zobowiązanemu przysługuje apelacja (art. 444).

Apelację wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie 14 dni od daty doręczenia wyroku z uzasadnieniem (art. 428 § 1, art. 445 § 1).

Apelację co do winy uważa się za wniesioną przeciwko całości wyroku, a apelację co do kary uważa się za wniesioną przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych. Natomiast apelację co do środka karnego, środka kompensacyjnego albo przepadku uważa się za wniesioną odpowiednio przeciwko całości rozstrzygnięcia o środkach karnych albo o środkach kompensacyjnych albo o przepadku (art. 447 § 1-3).

W apelacji można podnosić zarzuty, które nie stanowiły lub nie mogły stanowić przedmiotu zażalenia (art. 447 § 4).

Podstawą apelacji nie może być błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, oraz rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka, związane z treścią zawartego porozumienia w sprawie wydania wyroku skazującego, wymierzenia określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego lub rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu (art. 447 § 5).

Podstawą apelacji nie mogą być wyłącznie zarzuty, których uwzględnienie mogłoby nastąpić w trybie sprostowania omyłki pisarskiej lub rachunkowej oraz w obliczeniu terminów w wyroku albo uzasadnieniu do niego, w trybie rozstrzygnięcia co do przepadku, zaliczenia tymczasowego aresztowania, zatrzymania lub okresu rzeczywistego pozbawienia wolności, okresu zatrzymania prawa jazdy lub innego odpowiedniego dokumentu lub okresu zawieszenia oskarżonego w czynnościach służbowych lub w wykonywaniu zawodu albo nakazania powstrzymania się od określonej działalności lub od prowadzenia określonego rodzaju pojazdów, lub zakazania ubiegania się o zamówienia publiczne na czas trwania postępowania, nałożenia obowiązku zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu albo dowodów rzeczowych, oraz w trybie rozstrzygnięcia o kosztach procesu (art. 447 § 6).

Apelacja wniesiona po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo niedopuszczalna z mocy ustawy nie zostanie przyjęta (art. 429 § 1).

Oskarżony ma prawo do korzystania przy sporządzeniu apelacji z pomocy ustanowionego przez siebie obrońcy, a strona inna niż oskarżony może ustanowić pełnomocnika. Do czasu ustanowienia obrońcy przez oskarżonego pozbawionego wolności, obrońcę może ustanowić inna osoba. Apelacja od wyroku sądu okręgowego, która nie pochodzi od prokuratora lub pełnomocnika będącego radcą prawnym, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Wydatki związane z ustanowieniem obrońcy albo pełnomocnika ponosi strona, która go ustanowiła (art. 6, art. 83 § 1, art. 87 § 1, art. 446 § 1, art. 620).

Jeśli strona nie ma obrońcy albo pełnomocnika z wyboru, może żądać, aby wyznaczono obrońcę albo pełnomocnika z urzędu, w tym w celu dokonania określonej czynności, jeżeli w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów ustanowienia obrońcy albo pełnomocnika z wyboru bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny. Pełnomocnik z urzędu zostanie wówczas wyznaczony z listy pełnomocników. Wyznaczenie pełnomocnika z urzędu może zostać cofnięte, jeżeli okaże się, że nie istnieją okoliczności, na podstawie których go wyznaczono (art. 78 i art. 81a § 1 w zw. z art. 88 § 1 zd. drugie).

Udział obrońcy w postępowaniu nie wyłącza osobistego działania w nim oskarżonego, a udział pełnomocnika nie wyłącza osobistego działania w nim strony innej niż oskarżony (art. 86 § 2 w zw. z art. 88 § 1 zd. drugie).

Do biegu wskazanych powyżej terminów nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec tego terminu przypadnie na dzień przez ustawę uznany za dzień wolny od pracy lub na sobotę, czynność można wykonać następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą (art. 123 § 1 i § 3). Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem wnioski o sporządzenie uzasadnienia na piśmie lub apelacja zostaną złożone bezpośrednio w sądzie albo:

1. nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej;
2. nadane w polskim urzędzie konsularnym;
3. złożone przez żołnierza, z wyjątkiem żołnierza pełniącego terytorialną służbę wojskową dyspozycyjnie, w dowództwie jednostki wojskowej;
4. złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu;
5. złożone przez członka załogi polskiego statku morskiego kapitanowi statku (art. 124).

1) należy wybrać właściwy zwrot;

2) podane w nawiasach przepisy oznaczają odpowiednie artykuły ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30, z późn. zm.).